

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 358/2022-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Kubalom, Pod Párovcami 55, Piešťany, proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 15C/25/2020 z 11. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 18. mája 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky doplnená podaním z 20. mája 2022, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 16, čl. 17, čl. 20, čl. 21 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ktoré navrhuje zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka si uplatnila finančné zadosťučinenie v sume 100 eur a nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je v procesnom postavení žalovanej sporovou stranou v konaní vedenom Okresným súdom Piešťany (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 9C/372/2012 o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Žalobkyňa po začatí konania podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo forme príkazu sťažovateľke strpieť a umožniť prístup žalobkyne do častí domu, ktoré užíva sťažovateľka (povala a pivnica rodinného domu, pozn.), z dôvodu potreby prístupu k streche a rozvodom plynového potrubia nachádzajúceho sa v pivnici aj zo strany žalobkyne pre prípad havarijného stavu, resp. kontroly a opráv. Okresný súd uznesením č. k. 15C/25/2020 z 15. apríla 2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Toto uznesenie bolo na odvolanie žalobkyne zmenené uznesením

Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/27/2020 z 9. júna 2020 tak, že požadované neodkladné opatrenie krajský súd nariadil do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom vo veci samej (9C/372/2012).

3. Sťažovateľka podala 16. apríla 2021 návrh na zrušenie tohto neodkladného opatrenia s odôvodnením, že potreba dočasnej úpravy pomerov odpadla pre zmenu skutkového stavu veci, keďže na svoje náklady stavebnou úpravou trvalo umožnila prístup k povale žalobkyni zo spoločných častí domu. Vo vzťahu k prístupu do pivnice vykonala revíziu kontrolu plynového potrubia a vzhľadom na zistený stav nie je potrebné po dobu troch rokov vykonávať obhliadky zo strany žalobkyne, preto nie je nevyhnutná potreba pre trvanie neodkladného opatrenia. Okresný súd tento návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol uznesením zo 14. januára 2022, pretože sa nestotožnil s tvrdenými dôvodmi zániku potreby dočasnej úpravy pomerov, najmä v časti prístupu k plynovému potrubiu v pivnici.

4. Sťažovateľka podala 17. februára 2022 nový návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v časti vstupu a užívania pivnice v podstate z totožných dôvodov. Sťažovateľka dôvodila, že pivnicou neprechádza vodovodné potrubie, ale len časť plynového potrubia. Vedenie vodovodného potrubia dokladovala grafickým situačným znázornením (k sťažnosti priložené nebolo, pozn.). Nový skutkový stav vzhľadom na vytvorení novej chodbičky po nariadení neodkladného opatrenia, čím sprístupnila povalu a vo vykonaní revíznej prehliadky plynového zariadenia odborne spôsobilou osobou vrátane kontroly potrubia v pivnici, čím odpadla ďalšia potreba prístupu do pivnice na revízne obdobie troch rokov. Poukázala aj na to, že žalobkyňa nevykonala kontrolu zariadenia v pivnici nikdy za ostatných 10 rokov a ani iná ňou poverená osoba nežiadala vstup do pivnice pre účely kontroly plynového potrubia, a to ani po nariadení neodkladného opatrenia. Z uvedených dôvodov podľa jej názoru neexistuje nevyhnutná potreba úpravy pomerov. Sťažovateľka namietala aj neproporcionalitu zásahu vytvoreného neodkladným opatrením do jej vlastníckeho práva a práva na ochranu obydlia.

5. O tomto opakovanom návrhu rozhodol okresný súd napadnutým uznesením z 11. apríla 2022 tak, že ho zamietol s odôvodnením, že opakovanou námietkou je požiadavka sťažovateľky zrušiť nariadené opatrenie v časti prístupu do pivnice z dôvodu, ktorý spočíval v neexistencii dôvodov, pre ktoré jej takáto povinnosť bola uložená, ako aj z dôvodu, že žalobkyňa na posmešné výzvy odporkyne na umožnenie vstupu do pivnice nereagovala a neprejavila o ne záujem.

Novým argumentom požadujúcim zrušiť neodkladné opatrenie nebolo ani tvrdenie odporkyne o existencii a aplikácii nepísanej dohody o užívaní nehnuteľnosti a vybudovaní novej interiérovej steny. Ako nové argumenty odporkyňa prezentovala jej tvrdenia o polohe inžinierskych sietí, a to o polohe plynovej prípojky, ktoré sú podľa názoru súdu nezrozumiteľné. Odporkyňa doplnila predchádzajúcu argumentáciu o správu o odbornej skúške a odbornej prehliadke plynového zariadenia z 8. februára 2022.

Okresný súd považoval za preukázané, že sťažovateľka a žalobkyňa sú podielové spoluvlastníčky predmetných nehnuteľností, dom užívajú obe strany sporu na bývanie, od posledného rozhodnutia súdu k zmene týchto spoluvlastníckych pomerov nedošlo. Sporná nehnuteľnosť ku dňu rozhodovania okresného súdu nie je právne ani reálne rozdelená na dve samostatné bytové jednotky - samostatné právne veci v zmysle stavebných predpisov, ktoré by mali samostatné prípojky inžinierskych sietí (voda, plyn, kanalizácia). Z argumentácie sťažovateľky súd nezistil žiadnu podstatnú zmenu. Predložené stanovisko mesta Piešťany ako stavebného úradu o existencii dvoch

bytových jednotiek obsahuje skutkové tvrdenie deklarujúce faktické užívanie rodinného domu, čo medzi stranami sporné nebolo. Aj naďalej podľa platného právneho stavu vyplývajúceho z výpisu z [REDAKOVANÉ] nie je dom právne rozdelený na dve samostatné veci v právnom slova zmysle. O tejto právnej otázke – rozdelenie domu na samostatné byty v zmysle stavebného zákona – je vedený samostatný spor pod sp. zn. 9C/372/2012. Okresný súd považoval za osvedčené, že prípojky plynu vedú zemou z centrálného prípojného bodu do domu, v ktorom vyúsťujú do pivnice, do ktorej má faktický vstup iba sťažovateľka a po obvode stavby tiež do časti užívanej žalobkyňou. Novo predloženú skutkovú argumentáciu sťažovateľky o polohe prípojok plynu považoval okresný súd za zmätočnú, lebo síce znázorňuje vedenie dvoch samostatných plynových prípojok, ktoré ale podľa predloženého nákresu ústia do tej časti domu, ktorú užíva žalobkyňa. Z tohto situačného nákresu sú zrejmé aj dve prípojky vody pre obe obývané časti domu. Žalobkyňu na vstup a prístup do pivnice k týmto inžinierskym sieťam oprávňuje práve nariadené neodkladné opatrenie, ktoré dočasne upravuje pomery medzi stranami už prebiehajúceho sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Tvrdenie odporkyne o nepísanej dohode o užívaní domu (resp. jeho častí) a príslušenstva je len v rovine jej tvrdenia. Predmetný dom je v právnom režime podielového spoluvlastníctva a označený pivničný priestor, v ktorom vedú aj inžinierske siete, je teda priestorom, ktorý zdieľa osud domu, teda je v režime podielového spoluvlastníctva v pomere ako celý rodinný dom, teda 3/5-iny vo vlastníctve žalobkyne a 2/5- iny vo vlastníctve sťažovateľky. Dom nebol od svojho vzniku vôbec určený na rozdelenie pre dve samostatné bytové jednotky, tak ani pivničný priestor nebol plánovaný a vystavaný s prístupom z oboch bytových jednotiek samostatne.

Prístup žalobkyne do pivničného priestoru (ktorý, fakticky užíva iba sťažovateľka) na podklade nariadeného neodkladného opatrenia je legitímny, právne udržateľný a časovo limitovaný do skončenia konania vo veci samej. Ku dňu vydania tohto uznesenia súd nepovažoval za osvedčené, že sú tu vážne skutkové dôvody, ktoré by zakladali dôvod na jeho zrušenie v navrhovanej časti. Súd uzavrel, že dôvody, pre ktoré boli bezodkladne upravené pomery medzi stranami, naďalej trvajú a teda aj naďalej je daná potreba úpravy pomerov medzi stranami sporu.

II.

Sťažnostná argumentácia

6. Zo sťažnostnej argumentácie sťažovateľky vyplýva, že zistenie skutkového stavu veci okresným súdom považuje za nesprávne, pretože spoločná stavba rodinného domu obsahuje dve samostatné bytové jednotky, v pivnici stavby nie je vedené vodovodné potrubie a je v nej len časť plynového potrubia, ktoré vedie následne do bytu užívaného žalobkyňou, zvyšok je vedený mimo stavby. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia neexistovala už v čase jeho vydania ani v čase zamietnutia návrhu na jeho zrušenie. Sťažovateľka úpravou jej bytu na úkor výmery ňou užívanej časti stavby vybuodovala novú deliacu stenu, čím bol vytvorený nový spoločný priestor prístupný z oboch bytov. Uložená povinnosť vo vzťahu k prístupu na povalu už tak nemá žiadne opodstatnenie. V pivnici nie je vedenie prívodu vody. Súdy opakovane používali tento argument, ktorý nebol nijako osvedčený, naopak, bol preukázaný opak. Plynový rozvod je vedený z časti vonkajšou obvodovou stenou domu a z časti pivnicou vo výlučnom užívaní sťažovateľky. Sťažovateľka zabezpečila na svoje náklady kontrolu a revíziu, a teda plynové vedenie v pivnici je bez akýchkoľvek závad, pričom nasledujúca odborná prehliadka má byť vykonaná o 3 roky

(vyhláška č. 508/2009 Z. z.). V konaní bolo preukázané dôkazmi priložených k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, že tu neboli, a teda ani nie sú tie obavy a okolnosti, ktorými argumentovala žalobkyňa aj Krajský súd v Trnave pri jeho nariadení, keďže boli vykonané k žalobkyňi ústretové opatrenia – 1. vytvorený nový spoločný priestor, 2. preukázanie, že vodovodné potrubie nevedie pivnicou, 3. vykonaná kontrola a revízie plynového vedenia.

K zmene pomerov uviedla, že v konaní preukázala, že tu od počiatku neboli dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, a ak aj boli – preukázala, že tieto sa zmenili. Žalobkyňa mala základnú požiadavku pre vstup do pivnice z dôvodu bezpečnosti a hrozby havarijného stavu. Sťažovateľka vykonala revíziu a kontrolu, ktorú inak žalobkyňa roky zanedbávala. V čase vydania napadnutého uznesenia nebolo naliehavého dôvodu z pohľadu bezpečnosti a odstránenia nedostatkov či opravy vstupovať do priestorov pivnice. Žalobkyňa mala tiež požiadavku na vstup do povaly. Sťažovateľka vykonala stavebné úpravy umožňujúce vstup do priestorov povaly zo spoločných priestorov. Niet preto žiadnej potreby bezodkladnosti úpravy pomerov.

Sťažovateľka ďalej namietala absenciu rešpektovania princípu proporcionality, keďže jej nebola poskytnutá adekvátne ochrana vlastníckeho práva, nariadené opatrenie nerešpektuje rozumnú rovnováhu medzi zásahom do jej vlastníctva a súkromia a záujmami žalobkyne za využitia menej invazívnych prostriedkov len v nevyhnutnej miere. V danom prípade ide o reálne deliteľné spoločné nehnuteľnosti, ktoré aj za doterajšieho stavu užívali žalobkyňa a sťažovateľka oddelene, preto by bolo možné pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia či iného opatrenia miernejším spôsobom v rozsahu, ktorý by poskytoval ochranu práv aj sťažovateľke. Namietala tiež, že okresný súd nevykonával pojednávanie, na ktorom by mal možnosť lepšie zistiť skutkový stav veci.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na ochranu súkromia sťažovateľka uviedla, že povinnosť umožniť vstup do priestorov pivnice znamená, že žalobkyňa má právo vstupovať do bytu sťažovateľky. Povinnosť odstrániť uzamknutia dverí zas znamená, že byt, domácnosť, priestory stavby budú „otvorené“ pre kohokoľvek, kto pôjde „okolo“, čo považuje za absolútne ignorovanie nedotknuteľnosti obydlia, súkromia, vlastníckeho práva, bezpečnosti osôb. Ide o neprimeraný zásah do základných práv, ktorý nesleduje legitímny ústavný dôvod ochrany práv a slobôd iných. Preto nemožno podľa názoru sťažovateľky hovoriť o danom zásahu ako nevyhnutnom opatrení v demokratickej spoločnosti. Zákonná úprava musí obsahovať a poskytovať explicitné a výslovné dovolenie pre obmedzenie či zásah do nedotknuteľnosti obydlia, pričom súdu zjavne a v rozpore s čl. 152 ods. 4 ústavy uniklo, že v súvislosti s iným zásahom do nedotknuteľnosti obydlia mu § 325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) takéto dovolenie neposkytuje, resp. súdu „nástroj“ pre takto ďalekosiahle obmedzenie ani nezveruje. Preto nemožno neodkladnému opatreniu, ktoré ho priamo nariaďuje, priznať kvalitu ústavne udržateľného a súladného individuálneho právneho aktu. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. d) CSP nepredstavuje relevantný ústavný základ pre uloženie povinnosti sťažovateľke spočívajúcej v zásahu do nedotknuteľnosti jej obydlia.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu vlastníckeho práva sťažovateľka zdôrazňuje, že súdna ochrana aj v konaní o predbežnom opatrení musí byť poskytnutá aj tomu, proti komu návrh smeruje a aj v tomto type konania sa uplatňuje ochrana vlastníckeho práva povinného, ktorá zahŕňa aj zákaz nerovnovážneho rozloženia bremena. Od počiatku nastúpenia právnych účinkov je v danom prípade zásah do práv a právom chránených záujmov sťažovateľky nariadením neodkladného opatrenia neprimeraný k nárokom protistrany, ktorým sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná

ochrana. Je tu právny stav, ktorý je nielen v rozpore so zásadou proporcionality, ale aj z pohľadu ochrany vlastníckeho práva zasahuje do práva sťažovateľky ústavne neudržateľným spôsobom.

Sťažovateľka namieta aj ústavne nekonformný výklad a arbitrárnu aplikáciu § 325 a § 334 CSP, keď bez ohľadu na zmenené skutkové okolnosti bola aplikovaná právna úprava svojvoľne a bez relevantných dôvodov. Nariadené neodkladné opatrenie považuje sťažovateľka za neprípustné nahrádzanie iných prostriedkov súdnej ochrany, vybočujúce z rámca základného konania (bez dostatočnej vecnej súvislosti s ním). Napadnuté uznesenie nedáva jasnú odpoveď na všetky podstatné a nosné otázky nastolené sťažovateľkou v podanom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, konkrétne vo vzťahu k argumentu o neprimeranosti zvoleného prostriedku vo väzbe na ochranu obydlia, súkromia, a napokon tiež samotného vlastníckeho práva sťažovateľky.

Sťažovateľka namieta aj porušenie práva na zákonného sudcu, keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný po začatí základného konania, a preto ho mal prejednať sudca konajúci v merite veci zo súdneho oddelenia 9C, a nie sudca z oddelenia 15C.

III.

Predbežné prerokovanie sťažnosti

7. Podstatou sťažnosti je vo vzťahu k napadnutému uzneseniu namietané porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces, ako aj vlastníckeho práva sťažovateľky a neoprávnený zásah do jej súkromia a obydlia, ktoré vzhľadom na zamietnutie jej opakovaného návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, napriek tomu, že podľa jej názoru nie sú splnené zákonné podmienky trvania neodkladného opatrenia jednak z dôvodu zmeny pomerov strán a jednak z dôvodu, že nie je nevyhnutné trvanie dočasnej úpravy pomerov.

8. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že predmetom jeho prieskumu je napadnuté rozhodnutie o zamietnutí návrhu sťažovateľky na zrušenie časti neodkladného opatrenia. Námietky týkajúce sa splnenia či nesplnenia zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v čase jeho vydania nie sú predmetom prieskumu ústavného súdu (okrem tých, ktoré majú vplyv na dôvodnosť jeho trvania, pozn.). Uvedené platí aj pre tie argumenty, o ktorých už okresný súd rozhodol vo svojom skoršom uznesení zo 14. januára 2022 o zamietnutí v poradí prvého návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, v ktorom sťažovateľka oboznámila splnenie povinnosti umožniť prístup na povalu trvalým spôsobom stavebnou úpravou a v druhej časti (prístupu do pivnice) navrhovala neodkladné opatrenie zrušiť z dôvodu neexistencie naliehavej potreby úpravy. Námietka smerujúca k možnosti reálneho rozdelenia stavby je predmetom meritórneho konania, preto sa naň vzťahuje potreba vykonania riadneho dokazovania, ktoré svojím rozsahom nezodpovedá povahe konania o nariadení či zrušení neodkladného opatrenia a nebola predmetom napadnutého uznesenia. Námietkami nesmerujúcimi proti napadnutému rozhodnutiu, ktorý tvorí predmet konania pred ústavným súdom a určuje rozsah jeho prieskumu, sa ústavný súd preto nebude bližšie zaoberať.

9. Ústavný súd v úvode tiež zdôrazňuje, že nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010).

10. Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (*mutatis mutandis* I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07).

11. O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia v súvislosti s právnym posúdením ide spravidla vtedy, ak ústavný súd zistí takú interpretáciu a aplikáciu právnej normy zo strany všeobecného súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, už absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia okresného súdu však k takémuto záveru nedospel.

12. Ústavný súd konštantne judikuje, že i procesné rozhodnutia musia mať svoj zákonný podklad a odôvodnenie v rozsahu zodpovedajúcom minimálnym štandardom pre konkrétny druh a účel rozhodnutia. V prejednávanej veci však nezistil taký výklad a aplikáciu relevantných právnych ustanovení, ktorých účinky by boli nezlučiteľné s označenými právami sťažovateľky alebo ktoré by popierali samotný obsah a zmysel aplikovaných noriem. Okresný súd riadne a konzistentne, teda ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil, prečo považuje za dôvodné ďalšie trvanie neodkladného opatrenia (pokračovanie v konaní o vyporiadanie spoluvlastníctva, ako aj potreba prístupu oboch spoluvlastníčok k plynovému potrubiu nachádzajúcemu sa v spoločnej pivnici), aj s poukazom na to, že sťažovateľka nepreukázala relevantnými dôkazmi tvrdené zmenené okolnosti, teda že potreba dočasnej úpravy pomerov odpadla.

13. *Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.*

Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala...

Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

14. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia po začatí súdneho konania je osvedčená potreba bezodkladne upraviť dočasným spôsobom pomery sporových strán. Táto potreba bola v napadnutom konaní odôvodnená absenciou prístupu žalobkyne k povale a k pivnici sporného domu. Obsahom nariadeného neodkladného opatrenia je teda v podstatnom na strane sťažovateľky povinnosť umožniť prístup žalobkyne k častiam domu (povala a pivnica) užívaným sťažovateľkou v stanovenom rozsahu.

15. Pre úspech návrhu na čiastočné zrušenie neodkladného opatrenia je rozhodujúce tvrdenie a preukázanie skutočností, ktoré by odôvodňovali záver, že potreba dočasnej úpravy pomerov už nepretrváva v dôsledku zmeny skutkových či právnych okolností veci. Sťažovateľka v konaní tvrdila nedostatok nevyhnutnej potreby kontroly plynového potrubia zo strany žalobkyne po tom, ako bola vykonaná pravidelná revízia. Okresný súd sa nestotožnil s posúdením potreby dočasnej

úpravy pomerov vo vzťahu k prístupu do pivnice s poukazom na oprávnený záujem žalobkyne ako spoluvlastníčky domu na prístup k plynovej prípojke, resp. potrubia aj mimo lehoty autorizovanej revízie. Takýto záver nemožno považovať za svojvoľný ani arbitráry. Predložené dôkazy považoval okresný súd za zmätočné (náčrt plynového vedenia) a nepreukazujúce zmenu pomerov (stanovisko mesta Piešťany). Ide o vyhodnotenie v konaní vykonaných dôkazov a z nich zisteného skutkového stavu, s ktorým je najlepšie oboznámený vo veci konajúci okresný súd. Nie je úlohou ústavného súdu opakovať či dopĺňať dokazovanie ani skutkové zistenia všeobecného súdu prehodnocovať a nahrádzať svojou úvahou. Právny názor okresného súdu obsiahnutý v napadnutom uznesení je racionálne a dostatočne odôvodnený. Ústavný súd preto nezistil žiadne pnutie uvedeného právneho posúdenia a výkladu relevantných právnych noriem poskytnutého okresným súdom s označenými základnými právami sťažovateľky.

16. Zároveň ústavný súd podotýka, že sťažovateľke nič nebráni v tom, aby podala nový návrh na zrušenie neodkladného opatrenia z dôvodu zmeny skutkových okolností veci a obstarania nových dôkazov. Preto ústavný súd nevidí dôvod zasahovať do napadnutého rozhodnutia okresného súdu týkajúceho sa neodkladného opatrenia, najmä s poukazom na zásadu svojej zdržanlivosti a minimalizácie zásahov do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

17. Nad rámec uvedeného ústavný súd považuje za vhodné dodať, že aj vzhľadom na tvrdenia sťažovateľky o tom, že žalobkyňa prístup do pivnice nevyužíva, nemožno samotnú dočasnú existenciu oprávnenia (v prospech žalobkyne ako spoluvlastníčky domu) využiť prístup pre prípad potreby považovať v okolnostiach veci za neprimeraný zásah do vlastníckeho práva sťažovateľky alebo do jej súkromia a obydlia, ako sa sťažovateľka domnieva. Pokiaľ ide o námietku, že nariadené opatrenie predstavuje *de facto* trvalý zásah do vlastníctva sťažovateľky, ústavný súd sa s ňou nestotožňuje. Napriek tomu, že základné konanie trvá už 10 rokov, neodkladné opatrenie bolo nariadené v júni 2020 a jeho trvanie je obmedzené právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej. Aj tieto časové súvislosti spolu s povahou, rozsahom uloženého obmedzenia a nezneužívaním prístupu zo strany oprávnenej žalobkyne odôvodňujú záver o proporcionalite sťažovateľke uloženej povinnosti.

18. K námietke nezákonného sudcu ústavný súd nahliadnutím do rozvrhu práce okresného súdu na rok 2012 zistil, že sudkyňou oddelenia 9C bola v čase začatia konania vo veci samej Mgr. Andrea Hadnagyová, na zastupovanie ktorej v čase jej neprítomnosti bol rozvrhom práce určený Mgr. Vladimír Zimányi, ktorý vo veci návrhu na zrušenie predbežného opatrenia aj rozhodol. V zmysle rozvrhu práce na rok 2022 (keď bol súdu doručený návrh na zrušenie neodkladného opatrenia) sa takéto návrhy týkajúce neodkladného opatrenia nezapisujú pod novou sp. zn., ale sú považované za došlé podanie k existujúcemu spisu s vyznačením takého návrhu na jeho obale, ktorý je aj farebne odlišný. Vzhľadom na to, že o tomto návrhu okresný súd rozhodoval pod sp. zn. oddelenia 15C, došlo k pochybeniu okresného súdu na úrovni nerešpektovania číselného označenia, ktoré však nemalo vplyv na dodržanie princípu zákonného sudcu, keďže o tomto návrhu rozhodol sudca, ktorý bol rozvrhom práce určený na zastupovanie zákonnej sudkyne konajúcej v merite.

19. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým uznesením a označenými právami sťažovateľky nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť

ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu